

això..., el que passa que sí que n'hi ha hagut una diferència, i la diferència és que no ens tracta igual el govern de Rajoy que el govern de Sánchez. En absolut ens tracten igual.

El govern... el govern del president Sánchez s'ha compromés públicament a impulsar la reforma. De fet, nosaltres tenim dos representants ja en eixa taula de negociació. Estan prenent algunes mesures pal·liatives mentres arriba el nou sistema, però, insistisc, nosaltres mai anem a defallir en la nostra vocació d'exigència.

Sempre hem mantingut una actitud de lleialtat reivindicativa. També amb el senyor Rajoy. Nosaltres, que som gent de diàleg, volíem arribar a acords amb el senyor Rajoy. N'hi han alguns que l'únic que volen és el soroll, perquè se beneficien del soroll, de la crispació... Viuen d'això i, per tant, ells no volien arribar a cap acord. Nosaltres sí que volíem arribar a un acord sincerament amb el senyor Rajoy.

Per tant, és evident que ara s'han modificat una sèrie de qüestions que ens beneficien. Per exemple, l'escenari pressupostari. Per primera vegada el repartiment del dèficit recau en les comunitats autònomes. Abans era en l'estat. Ara, evidentment, aquells que se dediquen a boicotejar no volen que s'aplique eixe escenari pressupostari.

Per una altra banda, s'ha modificat la recaptació de l'IVA i s'ha recuperat una mensualitat que el senyor Montoro..., s'havia quedat per ahí i ja està.

S'ha obert el debat sobre el deute. Efectivament, nosaltres..., la mutualització al final seria una mena de condonació. Nosaltres..., ja ens va bé. El que passa és que és evident que cal arribar a eixa mutualització, que encara no s'ha arribat.

S'ha refinançat 1.000 milions d'euros a llarg termini, insuficient, però és una mesura nova.

També pel que fa a l'assumpció del deute de la Marina hi ha un compromís clar del govern.

Per tant, clar que són xicotetes accions. Clar que és insuficient. Però hi ha un canvi de tarannà que hem d'aprofitar.

I és veritat que necessitem els pressupostos. Jo, des del primer moment, he defensat que... he defensat que és fonamental que hi hagen uns nous pressupostos i que se presenten els pressupostos, com ha fet el govern del botànic sempre.

Nosaltres, quan hi havia aquell soroll que hi havia que açò anava a ser la *inestabilidad profunda* i tot això, resulta que hem presentat..., hem sigut la comunitat autònoma que ha presentat sempre els seus pressupostos en temps i forma. I fins i tot, no sols els hem presentat, sinó que s'han aprovat, la qual cosa ja és important, tenint en compte la pròpia composició de la cambra.

Per tant, jo crec que és exigible que el govern presente els pressupostos, però el que és més important és que eixos pressupostos s'aproven, i el que no podem és intentar defugir cada un la seua responsabilitat. Vosté ho ha dit i jo ho compartisc, que el problema fonamental és que s'ha d'intentar aconseguir els recolzaments suficients. I per això estaria molt bé que tots els grups tingueren la visió d'estat per tal de

contribuir que els pressupostos s'aproven. Són uns pressupostos bons per als valencians. Jo sé que a molta gent de la dreta no li interessa en absolut que pugue el salari mínim, sé que no li interessa que acaben els copagaments, perquè els van posar, sé que no els interessa que l'educació zero-tres anys funcione. Jo sé que això és la dreta. Però m'agradaria que altres grups que no són de dreta, que no tenen eixa convicció, alguns grups que teòricament no són tan radicals, s'atengueren a recolzar eixos pressupostos.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor president.

Serà ara el síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem el que farà la pregunta al president del Consell.

Entenc que la va a fer des de l'escó. Un momentet.

El senyor Estañ García:

Sí. Gràcies, presidenta.

Senyor president.

El botànic arrancó con un lastre de veinte años de corrupción y un modelo social y económico de baja calidad y alta precariedad. La legislatura va terminando, algunos incluso parecen jugar a terminarla antes de cumplir lo acordado, por eso le preguntamos: por qué no se han tomado medidas más decididas para transformar el modelo heredado de urbanismo y sol y playa, frenando una nueva burbuja inmobiliaria y mejorando un modelo turístico, aprobando medidas ya votadas en estas Corts, como la tasa turística.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Estañ.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor Estañ.

Qualsevol idea que pugue aportar vosté a la millora del sistema productiu valencià serà, com sempre, ben atesa, perquè evidentment esta és una qüestió fonamental, la transició a la nova economia és un fet absolutament decisiu i fonamental per a nosaltres. S'ha fet un treball intens.

Però, mire, li vull dir una cosa fonamental que tot el món ha de saber. Nosaltres des de la perspectiva del que ha sigut el treball en les conselleries d'Economia, d'Agricultura, d'Obres Públiques, les conselleries que en certa mesura és on radica en gran part tot el que és l'esforç per la millora econòmica, hem sofert, hem sofert molt, perquè tenim un problema d'infrafinançament. I quan evidentment hem intentat prioritzar clarament allò que dia el pacte del botànic, que era rescatar les persones, doncs hem d'utilitzar la política social, perquè era necessari prioritzar la política social. Ara en este pressupost ja almenys podem donar un pas endavant per tal de millorar també les condicions pressupostàries per tal d'avançar.

Perquè és certa una qüestió. Mire, Euskadi és una comunitat que té una línia, per exemple tot el que significa la innovació en la transformació econòmica absolutament admirable. A nosaltres ja ens agradaria poder fer eixe tipus de polítiques, però tenim un problema greu de finançament que no ens fa possible poder arribar ahí.

Ara bé, des del diagnòstic que s'aprovà en el document d'Elx fins a totes les mesures que s'han pres en els distints organismes que estem treballant per tal, evidentment, de produir una transició en la que cap sector ha ser aliè. Nosaltres no volem que cap sector de l'economia quede fora. La construcció i el turisme per suposat també, la construcció és molt important, el que passa és que s'ha de fer una construcció més sostenible i una construcció que no acabe en el territori. Però evidentment és un sector important també de la nostra economia.

Per això, el gran objectiu a més en termes econòmics era la reindustrialització de la Comunitat Valenciana i s'ha aconseguit arribar al 20% ja d'indústria en la Comunitat Valenciana.

A mitjans del dèset la Comunitat Valenciana va liderar el creixement de l'ocupació en ocupació, el 50% de tota l'ocupació. També és evident que han jugat en tots els instruments que tenim al nostre abast per tal de poder avançar. I hem fet, hem posat en marxa el Banc Públic Valencià, que el 19 tindrà el 81% més de recursos per atorgar préstecs bonificats per a empreses orientades a canvi productiu.

S'ha posat en marxa l'Agència Valenciana de la Innovació, que ja està obrint nous camins en la transició necessària de les pimes fonamentalment a tot el que és el fet de la innovació. El nou Ivace ha proposat una obertura clara de tot el que significa la indústria 4.0, a les xicotetes empreses fonamentalment, que no tenen els propis serveis d'innovació,

S'ha aprovat també el Pla estratègic de la indústria valenciana, acordat amb els agents socials i empresarials, i este any ja tindrà 35 milions per al seu desenvolupament.

I en turisme s'està apostant clarament per la desestacionalització i estem arribant a acords en sindicats i en empresaris per tal de, sobre tot, millorar la qualitat de l'ocupació, que és fonamental per a millorar la qualitat dels propis productes turístics. Són fonamentals, per tant, les mesures que s'estan prenent.

En estructures agràries també, molt important, perquè és la manera de modernitzar i d'avançar en tot el que significa l'explotació des de la tecnificació, des de la unitat entre els productors.

En fons europeus també s'ha fet una línia per tal de donar el suport a aquells projectes que són capaços també d'aconseguir fons europeus per a la innovació.

O en educació, que és fonamental tot el que estem fent en la formació professional, en totes les necessitats productives dels distints sectors.

I també en innovació, en projectes pilots, molt importants, com el districte digital d'Alacant.

En definitiva, senyor Estañ, és evident que no hem pogut arribar a tot el que significa el desplegament d'un canvi econòmic en profunditat, però és que això no se farà mai per decret llei. Això ha de ser un combinació absoluta entre tots els agents socials i econòmics, i intentar participar en eixa nova economia des d'una visió molt més integral.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, president.

Quan vullga, senyor Estañ.

El senyor Estañ García:

Gracias.

Efectivamente, hace tres semanas firmamos un acuerdo presupuestario que, aparte de seguir avanzando en cuestiones sociales, del copago farmacéutico, de políticas de vivienda, también se centraba, se empezaba a centrar en la transformación de un modelo productivo con un mayor apoyo a las pymes, un mayor apoyo a las cooperativas y con medidas, como la aprobación del Patsecova, para no volver a recetas que sabemos que no funcionan porque destruyen nuestro territorio, hacen a los ricos más ricos, en vez de acabar con las enormes cifras de desigualdad y pobreza que todavía arrastramos.

Este pacto tiene que cumplirse porque de ello depende, no solo que sigamos avanzando en esta legislatura, sino también la próxima, y por eso seguimos planteando cuestiones como la reversión del Hospital de Denia, la aprobación definitiva del Patsecova, y por ello seguiremos trabajando en las más de 15 leyes que nos quedan, tal como acordamos.

Y si bien estamos orgullosos de lo conseguido en este acuerdo, sí hemos echado en falta, se lo hemos venido diciendo durante toda la legislatura, la convicción de algo obvio, que es que repetir fórmulas pasadas es repetir errores pasados. Y vemos como los PAI siguen reviviendo y avanzando por todo el territorio. Vemos como las medidas tomadas, aunque muchas han sido importantes, no han sido suficientes. Los planes territoriales se siguen flexibilizando cuando los promotores aprietan. Y los datos que nos hablan de una nueva burbuja son cada vez mayores, con hasta una apertura cada dos días de inmobiliarias nuevas este año en ciudades como Orihuela.

En turismo, si bien, gracias a las asociaciones de vecinos y sus enmiendas conseguimos introducir en la ley herramientas para que los ayuntamientos pudieran gestionar y planificar mejor sus ciudades, se está viendo que esto no es suficiente, en muchos casos para parar el aumento de apartamentos turísticos, que los ayuntamientos están desbordados y que necesitan recursos, incluso para cumplirla.

También tenemos una alarmante falta de recursos a nivel autonómico, con falta de inspectores. Tenemos un aumento de temporales que van a ir a más y lo complican reparar el litoral. Tenemos procesos de masificación en marcha. Tenemos que recoger las basuras. Tenemos que mantener un servicio de transporte público. Tenemos un sector clave, como es el turismo, que modernizar y mejorar para que sus trabajadores y trabajadoras cobren sueldos dignos y no de miseria.

Y tenemos una propuesta que existe en todos y cada uno de los destinos donde el turismo es un sector económico importante, cuyas consecuencias positivas ya están contrastadas y ya conocemos, y donde la Comunidad Valenciana no tiene ninguna especificidad que justifique su no implementación. Y que además, insisto, se aprobó en estas mismas Cortes.

Así, la tasa turística reportaría ingresos para los ayuntamientos, así como para mejorar el propio sector y aumentar la calidad, algo en lo que, bueno, usted coincide, porque es así, que es fundamental para el futuro, porque nuestros competidores van a seguir pudiendo competir y ganándonos por abajo. Y ese no debe ser nuestro modelo, ni nuestro objetivo ni nuestra estrategia.

Y ante todo esto, ustedes dicen, lo dice el señor Colomer, que la clave es la hospitalidad, que hay que ser la capital de la hospitalidad mediterránea, que hay que saber lo que quiere el turista solo con mirarle a los ojos. Esto puede sonar más o menos literario, aquí lo que me parece es homeopatía política, y la homeopatía pues, bueno, (*inintel-ligible*) ... con ella, ahí mis enhorabuenas al gobierno de Sánchez. Pero con los datos en la mano no hay ni un solo argumento real para no aprobar la tasa turística. Porque pensar, como sabemos, que un turista vaya a dejar de venir por 2 euros es absurdo, y además está contrastado, pero porque además tendremos que plantearnos si el turismo sería a peso o en función de cómo se redistribuyen sus beneficios y sus externalidades también.

Y cuando se trata de tomar este tipo de decisiones, ya digo, para mejorar, para seguir avanzando, usted repite siempre una palabra, que es la más repetida en esta legislatura –que no es anuncios–, y es «estabilidad», es estabilidad. Esto tiene truco, porque luego usted ha pasado también casi seis meses haciéndose un poco el interesante con el adelanto electoral.

En cualquier caso, lo fundamental de esto es siempre preguntarnos: ¿estabilidad para quién? Porque mantener situaciones de desigualdad no es estabilidad, es equidistancia y es no querer cambiar esas situaciones de desigualdad. Y si algo sabemos, *president*, y lo sabemos porque nos lo dicen los datos, es que rescatar personas no es suficiente si el barco, el modelo, las va a seguir empujando por la borda. Así que sigamos avanzando un poco más y tomemos decisiones valientes.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Estañ.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor Estañ.

Efectivamente, la transición a la nueva economía no es una cuestión que se pueda hacer, se lo repito, por decreto ley ni lo puede hacer únicamente el gobierno.

Pero a algunas cuestiones de las que ha planteado, por ser lo más respetuoso con su intervención, quiero decirle que respecto a los apartamentos turísticos es evidente que se ha aprobado la ley; hay que ver como se despliega. Van a tener más oportunidades aquellos que puedan dar la mayor respuesta, que son los municipios. El principio de subsidiariedad, que es el mismo que sirve para los puertos, para todos los tipos de actuaciones que nosotros queremos hacer, está basado en lo que el gobierno valenciano piensa que es una alianza con las ciudades y los pueblos. Y es a través de su capacidad de decisión la que también en el futuro pueden lanzar su propia imposición respecto a los impuestos.

Y yo quiero decirle que el turismo, para que nadie se equivoque, aporta y paga muchos impuestos. Y los ciudadanos que vienen a esta comunidad pagan muchos impuestos, pagan impuestos, vamos, no muchos, muchos o pocos, depende de lo que gasten, pero pagan, (*veus*) pagan.

Por tanto, es evidente que hay otras maneras. Es que no hay una única tasa turística, no hay un único impuesto como si fuera el gran salvador, la llave que abre todas las puertas para mejorar la sostenibilidad.

Y lo que le quiero decir es que, respecto a lo que es la organización del territorio, no puede decir que no se ha hecho nada. El Pátivel, por ejemplo, es el gran ejemplo, y la desclasificación de miles y miles de (*veus*) ... miles y miles de PAI han sido al final. Porque habían tantos que eran como las setas. Este año, que ha sido un buen año de setas, había más PAI que setas.

Y entonces lo que se ha conseguido es acabar, acabar con aquellos que era absolutamente...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor president. (*Veus*)

El senyor president del Consell:

No, sí, acabo ya.

¿Sabe lo que pasa? Que como esto...

La senyora vicepresidenta primera:

Perdone.

Han de deixar-lo acabar i el senyor president ha de poder acabar. Les dos coses. Així que, per favor, el senyor president ha d'acabar, però vostés l'han de deixar que acabe.

El senyor president del Consell:

Señor Estañ, sinceramente, nosotros vamos trabajando juntos para mejorar la economía de esta comunidad. Y lo más importante, sin duda, es la estabilidad para el empleo. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor president.

Senyor Torres, quan vullga.

El senyor Torres García:

Gràcies.

Bon dia, president.

Vosté sempre ha defensat una taxa turística municipalista i nosaltres entenem que hi ha partits que encara han de madurar la seua idea sobre la taxa turística.

Nosaltres considerem que ha de ser autonòmica, però mentres partix del Consell, per exemple, maduren eixa idea o la seua posició, nosaltres entenem que no és just que municipis que clarament han manifestat que seria positiu implementar una taxa turística a la seua ciutat, no puguen aplicar-la perquè en estos moments no existix el marc legislatiu adequat.

Per això, nosaltres li preguntem si aquest Consell, els partits que el conformen, va a recolzar la nostra proposta de taxa turística que hem presentat perquè mentres maduren la seva idea i la seva posició, els municipis, com l'Ajuntament de València, i com algunes vegades ha manifestat també l'Ajuntament de Morella, puguen aplicar aquesta taxa turística.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Torres.

Quan vullga, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor Torres, si alguna cosa ha quedat clara ací en este hemicicle és que el govern del botànic, cap dels partits estem fent tabú del tema, no demonitzem el plantejament que fa vosté, en absolut. Tota Europa té exemples sobre això.

El que sí que diem és que si a diferència del que ha dit el president, que els turistes paguen molts impostos, com crec que és..., el consens entre els partits del botànic voldríem que fóra una ajuda al mateix sector. Per això dir que este seria un impost que tindria una finalitat molt concreta.

La pregunta que jo me faig és: com podem establir una aportació fiscal per a ajudar al mateix sector a fer el que volem tots, que és preparar-se per a un futur on el mediterrani pot arribar estar en pau i els competidors immediats de sol i platja a l'altra banda del mediterrani poden ser molt potents i poden afectar... Per a preparar-nos a eixe estadi, com podem establir polítiques sense el consens del sector? Esta és una pregunta interessant.

És a dir, el que volem nosaltres és justament establir este tipus d'accions complementàries de la situació impositiva general, ho ha dit molt el president...

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

... justament amb un sector que és el primer que tindria d'entendre de què estem parlant per a poder fer una política com Déu mana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Senyora Gascó, quan vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Sí. Bon dia.

On queden els interessos de la ciutadania i els de les generacions futures quan hipotequem el nostre futur en nom de projectes en què els costos ambientals no es quantifiquen.

Hem mostrat ja moltes vegades la nostra ferma oposició a projectes com Intu Mediterráneo, els diferents PAI al llarg de tot el país o la ZAL de què parlava ahir el meu company Montiel.

Però hui volem posar el focus en un cas molt il·lustratiu, com és el de les mines a cel obert de la Serrania, una comarca completament abandonada i en la qual trobem que la tolerància amb aquest sector i el del taulell, que està directament relacionat amb les mines, cap dels dos sectors paguen el cost ambiental que comporten les mines a cel obert i de les quals depenen.

Qui paga el terrible cost que l'extracció de sílice, caolí i argila que contaminen l'aire, les rambles, els barrancs i tots els cursos d'aigua comporta? Per què no es duu avant el planejament tan necessari per a aquest sector?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Gascó.

Senyora Cebrián, quan vullga.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias.

Y muchas gracias, señoría, por su interés, su preocupación, como siempre hemos mostrado aquí, que es el nuestro, el de este Consell, por todas esas actividades que tienen un impacto claro en el territorio, en otras actividades también que pueden verse afectadas.

Es lo que hemos venido haciendo desde el principio, intentando, primero, identificar todas aquellas actuaciones o situaciones que estaban generando problemas ambientales, todas aquellas que deberían haber tenido autorizaciones propias en el ámbito medioambiental, de contaminación, y que no se habían hecho porque se habían dejado abandonadas, se habían metido en un cajón.

Hemos ido revirtiendo todo eso, como sabe muy bien, que ha sido el caso de los vertederos, el caso de muchas minas. Y todo eso al mismo tiempo que, en paralelo, se hace una planificación. Pero no podemos someternos en una planificación, sin dejar de hacer... de revertir todas esas situaciones, que, como sabe muy bien, tenían en muchos casos de haber abandonado esa política, de no hacer caso, de no tener suficiente personal ni, sobre todo, interés porque se cumplan estrictamente todas las directivas en materia de autorización ambiental, control de la contaminación, evaluaciones ambientales, etcétera.

Todo eso lo estamos haciendo, revirtiendo. Sí, pueden quedar muchas situaciones, muchas..., como es el caso de algunas minas a cielo abierto. Todo eso se irá haciendo, lo hemos hecho y lo continuaremos haciendo en la próxima legislatura.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora *consellera*.

És el torn ara de la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, senyora Mari Carmen Sánchez.

Un segon, senyora Sánchez, que guarden una miqueta de silenci. Quan vullga.

La senyora Sánchez Zamora:

Muchas gracias, presidenta.

Señorías, nos encontramos en un momento crucial de esta legislatura donde debemos dar el do de pecho. Unas fechas en las que estamos inmersos en la más que posible aprobación de los presupuestos de La Generalitat para el 2019. Serán los terceros en esta legislatura, pero también serán los que afiancen la incompetencia de este Consell para sacar adelante las necesidades de los valencianos y de las valencianas.

Y se lo digo con conocimiento de causa, señor Puig. Se lo digo, por ejemplo, por las casi 62.000 personas que conforman la lista de espera quirúrgica, también se lo digo por los más de 14.000 niños y niñas valencianas que siguen estudiando en barracones, por las casi 23.000 personas que siguen esperando la valoración de dependencia y –¿cómo no?– por los 372.000 desempleados de nuestra comunidad.

Y es por todo ello que le pregunto, señor Puig, ¿cree que el balance de gestión de su Consell en esta legislatura responde realmente a la realidad social y económica de la Comunidad Valenciana?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Sánchez.

El president del Consell per a contestar.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señora Sánchez, si lo que usted quiere decir es que falta aún mucho por hacer, estoy absolutamente de acuerdo. Falta muchísimo por hacer, porque, efectivamente, esta sociedad estaba colapsada hace tres años y medio. Y entonces, es evidente que en una legislatura no vamos a resolver todos los problemas, ni en dos tampoco. Hubo quien tuvo veinte años y tampoco corrigió nada.

Por tanto, es evidente que si usted plantea que hay déficit, claro que hay déficit.